

3. The curriculum and the means of delivery are both part of this accessibility.

4. Students with full access to learning and teaching are more likely to engage with learning, and to reach their full potential.

Removing barriers to disabled learners we can remove barriers for all, therefore everyone benefits. We must ensure that all students can get equal opportunities to achieve using more flexible methods of teaching, assessment and service provision to cater for different styles of learners.

Inclusive education is the most effective way to give all children a fair chance to continue studying at the higher educational establishment, develop the skills they need to thrive.

Inclusive education means all learners in the same higher schools. It means real learning opportunities for groups who have traditionally been excluded.

Список літератури

1. Inclusion of Student with Special Needs within Higher Education in UAE: Issues and Challenges. Eman Gaad. British University in Dubai, UAE. - Journal of International Education Research. - 2013. Vol. 9, Number 4.

2. Inclusive Education. Susanne R.Kirschner in: W.George Scalett (Ed.) Sage Encyclopedia of Classroom Management (Sage, 2015)

3. Florian L.Special or Inclusive Education: Future Trends, British Journal of Special Education. 2008. - p. 202-208

4. David Mitchell. What Really Works in Special and Inclusive Education. 2008. NY. USA

УДК 378.1

Сокол Т. Г.

к.п.н., доцент,

доцент кафедри спеціальних туристичних дисциплін,

Академія праці, соціальних відносин і туризму

ЗМІНА ПАРАДИГМИ ПІДГОТОВКИ ФАХІВЦІВ ТУРИЗМУ: ВИКЛИКИ СУЧАСНОСТІ

Незважаючи на достатньо велику кількість наукових праць, присвячених проблемам кадрового забезпечення сфери туризму, це питання не може вважатися остаточно вирішеним. Виклики сьогодення та зміни у розвитку світового туризму ставлять нові завдання перед системою вищої професійної освіти.

Діджиталізація туризму і туристичної освіти давно стала ознакою нашого часу. Нині використання ІТ-технологій, зокрема систем дистанційного навчання MOODL, Officet 365, Zoom, Classroom та ін.. викликано кардинальними змінами умов навчання та активно впроваджується у навчальний процес. Зокрема, організація дистанційного навчання набула особливої актуальності в умовах пандемії та військових дій на території України. Але разом з оптимізацією навчального процесу використання подібних комп'ютерних систем, а також можливостей Інтернету стосовно пошуків наукової інформації несе в собі загрозу поширення академічної недоброчесності, а відсутність прямого контакту з викладачем – ще й не привчає студентів до активної мозкової діяльності, гальмує розвиток їх аналітичних і дослідницьких здібностей [1,

с. 60]. Відповіддю на цей виклик повинні стати нові педагогічні технології, зокрема, індивідуальне та групове проектування, проблемне навчання, аналіз і розв'язання виробничих ситуацій, ігрові технології.

Дистанційне навчання повинно стати допоміжною навчальною технологією, а не повною заміною суб'єкт – суб'єктної взаємодії «викладач – студент». Сучасний педагог туризму – це компетентна особистість, яка володіє глибокими фаховими знаннями, здатна до постійного пошуку нових форм і методів навчання, розвитку в особистості активності і креативності у професійній самореалізації в умовах ринкового середовища [2, с. 241 – 242].

Певним викликом до системи сучасної туристичної освіти є і її орієнтація на європейські стандарти. В руслі входження до єдиного європейського простору розвиток професійної освіти в країні повинен відбуватись таким чином, щоби національна освіта не втратила своїх здобутків.

До завдань професійної підготовки майбутніх фахівців останнім часом додалося ще формування їх соціальних та комунікативних компетентностей, де важливим фактором постає розуміння емоційно-психологічного налаштування майбутнього туриста. Це набуває особливого значення на тлі змін пріоритетів туристів. Зміни в туристичних перевагах викликали появу нових видів турподорожей – авторських турів, івент-турів, emotional-experience турів. А це в свою чергу, вимагає формування у фахівця таких якостей, як креативність, новаторство, прогностичність, емпатія тощо.

Але головною зміною в парадигмі професійної освіти туристичних кадрів має стати її ціннісна орієнтація, що ставить за основу формування особистості фахівця, формування його особистісних морально-етичних компетентностей. Тобто, на перший план виходить гуманізація професійної освіти, створення нового її зразка як особистісно зорієнтованої освіти, для якої найважливішим завданням є не вивчення певних предметів, а повноцінне розкриття потенціалу особистості студента, формування у нього високих моральних якостей, виховання його у дусі загальнолюдських цінностей, гармонійних стосунків із суспільством та природним довкіллям [3, с. 106]. Це має бути певною альтернативою знеособлення туристичного процесу в результаті його комерціалізації та технізації, що нині є реальною загрозою його гуманоцентричній спрямованості.

На жаль і на сучасному етапі розвитку вітчизняної системи освіти все ще констатується зниження інтелектуального потенціалу та рівня вихованості студентської аудиторії, як і зниження потягу до професійного самоствердження, самовизначення та самореалізації, мотивації до навчання. Як підґрунтя, яке дозволить знайти своє місце в суспільстві, дійсно творити своє життя [4, с. 237]. Самоствердження, самореалізація та самовизначення особистості фахівця сфери туристичного менеджменту залишається стратегічним завданням вищої туристичної освіти, яке реалізується за умов педагогічної підтримки, тобто перетворення позицій педагога і студента в особистісно рівноправні.

Список літератури

1. Сокол Т. Сучасні виклики в туризмі і туристичній освіті / Тетяна Сокол // *Актуальні питання туризмології та туристичної практики*: Збірник матеріалів науково-практичної конференції, присвяченої 25-річчю Інституту туризму Федерації професійних спілок України (м. Київ, 18 квітня 2019 р.). С. 60 – 62.

2. Лозовецька В.Т. Дидактична компетентність викладача у професійному саморозвитку сучасного фахівця туризму / В.Т.Лозовецька // *Рекреаційний потенціал Прикарпаття: історія, сучасний стан, перспективи*: матер. міжнар. наук. конф.,

м. Івано-Франківськ – Яремче, 16 – 18 грудня 2009 р. / Прикарпатський нац. ун-т ім. В.Стефаника; голова редколегії Володимир Великочий, упорядник Володимир Клапчук. – Івано-Франківськ : Фоліант, 2009. С. 239 – 247.

3. Сокол Т.Г. Педагогічні умови навчально-методичного комплексу професійної підготовки менеджерів туристичної індустрії: автореф. дис. на здобуття наукового ступеню канд. пед. наук: 13.00.04. К., 2012. 22 с.

4. Педагогічні технології у неперервній професійній освіті: монографія / С.О. Сисоєва, А.М.Алексюк [та ін.]; за ред. С.О.Сисоєвої. – К. : ВІПОЛ, 2001. – 502 с.